

Nr 131.

Av herr Nilsson, Nils Anton, m. fl., om anstånd med indragningen av Skånska dragonregementet.

Armékavalleriets uppgifter i fråga om utförandet av strategisk spaning hava visserligen till dels övertagits av genom flygväsendets utveckling tillkomna organ, men flygspaningen kan dock icke helt ersätta den kavalleristiska markspaningen på grund av att klimatiska och andra förhållanden i flera fall försvåra eller t. o. m. omöjliggöra observationers utförande från luften. I särskild grad framträder detta i vårt land, icke minst vintertid på grund av det under stor del av dygnet rådande mörkret. I varje fall måste flygspaningen kompletteras med markspaning, och i de på krigserfarenheternas grund organiserade arméerna har en allt större uppmärksamhet riktats på erforderlig samverkan mellan flygvapnets och kavalleriets spaning.

Armékavalleriets betydelse har också visat sig i fördelarna av att disponera lättrorliga förband med stor eldkraft. Dessa förbands möjligheter av snabb förflyttning göra dem också särskilt lämpade för företag mot fiendens förbindelser och flanker.

Efter kriget har man på grund av de förhållanden, som ovan anförts, i de länder, vilka basera sin organisation på direkt krigserfarenhet, behållit huvudsakligen av kavalleri bestående självständiga förband. Sådana äro också hos oss behöfliga och kanske av ännu större värde än i andra länder. I det förslag till lantförsvarets ordnande, som den 30 november 1923 avgavs av chefen för generalstaben, framhölls även betydelsen av att allt fortfarande i vårt land behålla ett armékavalleri av ej allt för ringa styrka. Även försvarsrevisionen ansåg sig böra räkna med behovet av ett dylikt kavalleriförband.

Under framhållande härav och av att vi redan ur denna synpunkt finna 1925 års beslut rörande kavalleriets reducering från 10 till 4 bataljoner mindre välbetänt, särskilt med hänsyn därtill att nyuppsättningar eller improvisationer i fråga om detta truppslag äro vida svårare att åstadkomma än beträffande övriga, vilja vi tillika erinra om en annan omständighet, vilken synes oss böra bliva föremål för övervägande från riksdagens sida.

Enligt före antagandet av 1925 års försvarsordning gällande organisation av lantförsvaret voro till Skåne förlagda trenne kavalleriregementen (inräknat Skånska husarregementets detachement i Uppsala). Av dessa voro tvenne organiserade på vardera två bataljoner och avsedda att jämte en ridande division ur Vendes artilleriregemente vid mobilisering bilda en kavalleri-

fördelning. Sammanlagt hava sålunda i Skåne varit förlagda fem kavalleribataljoner (inräknat detachmentet i Uppsala) med en personalstyrka av 117 officerare, 66 underofficerare och 1,354 övriga samt med stamhästantal, som uppgått till 2,955 hästar.

Jämlikt 1925 års riksdagsbeslut skall kavallerifördelningen indragas, och i Skåne kommer endast att återstå ett kavalleriregemente bestående av 27 officerare, 14 underofficerare och 241 övriga samt med ett stamhästantal uppgående till blott 520.

Det är givet att en indragning av personal och hästar i den omfattning, som sålunda skall ske inom denna landsdel, måste vara förenat med synnerligen stora svårigheter, även om förflyttningar till truppförbund i andra delar av landet kunna i viss utsträckning verkställas. Denna väldiga reduktion måste också komma att för den därav berörda personalen skapa betydande olägenheter och att för staten vara ur ekonomisk synpunkt högeligen ogynnsam.

Det synes oss därför ofrånkomligt, att riksdagen med hänsyn till den oerhörda reduceringen av det till Skåne förlagda kavalleriet tager under övervägande lämpligheten av att uppskjuta indragningen av åtminstone en av de tre kavalleribataljoner, vilka efter den första övergångsperiodens genomförande återstå i Skåne. Genom en dylik anordning beredd tillfälle att närmare undersöka konsekvenserna av kavalleriets beskärning, och dessutom skulle övergången kunna verkställas på ett såväl för staten som för de därav berörda individerna vida fördelaktigare sätt.

På grund av vad ovan anförts, få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att den slutliga indragningen av Skånska dragonregementet skall t. v. anstå, samt att riksdagen må besluta de höjningar av Kungl. Maj:ts äskanden under fjärde huvudtiteln, som härav må kunna föranledas.

Stockholm den 21 januari 1927.

Nils Ant. Nilsson.

K. von Geijer.

Jöns Jönsson.